

ÎNGRIJITORUL DE LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ ÎNVĂȚĂ DESPRE RESPONSABILITATE

Capitolul unu

- Cred că o să îți placă să lucrezi aici, îi spuse d-na Crișan lui Marius.

D-na Crișan și Marius făceau un tur al grădinii zoologice. Era prima zi de lucru a lui Marius.

- Rrraaa

Marius sări în sus ca ars când trecură pe lângă cușca leilor.

- Ah, e doar Leo, spuse d-na Crișan. Rage când îi e foame.
- Hai să ne mai plimbăm puțin. Îți voi arăta ce ai de făcut. Începi la ora 8 în fiecare dimineață, îi explică d-na Crișan lui Marius.
- Oh, e devreme, spuse acesta.
- Da, așa e. Dar animalele trebuie hrănite, iar cuștile lor trebuie curățate înainte ca vizitatorii să înceapă să sosească, a răspuns d-na Crișan.

Dintr-o dată Marius zbură prin aer și ateriză cu o bufnitură.

- Oh, îmi cer scuze, spuse d-na Crișan. Aștia sunt Chango, Mona și Charo. Ei își aruncă cojile de banană pe jos. Trebuie să cureți această zonă în fiecare dimineață.
- Acum aș vrea să ți-i prezint pe Hari și pe Hathi. Elefanții noștri beau foarte multă apă. De aceea, trebuie să le umpli rezervorul de câteva ori pe zi, spuse d-na Crișan.

- Scuzați-mă, în ce parte sunt urșii? întrebă dl. Jianu.
- Imediat după colț, răspunse d-na Crișan.

Apoi se întoarse către Marius și îi spuse:

- Te rog să fii politicos când vorbești cu vizitatorii.
- Mami, mami! D-na Crișan auzi un copilăș plângând.
- Nu știi unde e mami.
- Marius, du-te și caută-i pe d-na și pe dl. Jianu. Spune-le că Amelia este cu mine.”
- Imediat, spuse Marius.

Când îi găsi pe d-na și pe dl. Jianu, acesta din urmă îi spuse lui Marius:

- Ne uitam la urși. Amelia a dispărut fără să ne dăm seama. Mulțumesc că ai venit după noi.

D-na Crișan și Marius își continuă plimbarea prin grădina zoologică.

- Uh, oh? Marius, uită-te la copiii ăia.

D-na Crișan se îndreptă spre ei pentru a le spune ceva.

- Copii, ar trebui să știți că nu aveți voie să le dați de mâncare animalelor. Uitați ce scrie aici, NU HRĂNIȚI ANIMALELE.

Apoi îi explică lui Marius:

- Îngrijitorii trebuie să se asigure că oamenii respectă regulile.

Marius venea la serviciu la timp în fiecare zi. Totuși, ceva nu-i dădea pace.

- Nu mă simt în siguranță în apropierea animalelor, își spuse el.

Nici animalele nu erau mulțumite de Marius.

- Marius nu ne-a curățat cușca azi, îi susură Chango Monei. Ți-am spus că e un pierde-vară.
- Marius nu ne dă niciodată destulă apă, țipă Hathi către Hari. Îmi e așa de sete!
- Unde e îngrijitorul ăla? Mi-e foame! răcni Leo. Când mi-e foame devin nervos!

D-na Crișan l-a chemat pe Marius în biroul ei.

- Marius, sunt câteva îndatoriri pe care le îndeplinești foarte bine. Ce se întâmplă când îți faci treaba bine?

Marius se gândi puțin.

- Grădina zoologică este curată. Vizitatorii sunt bucuroși, iar eu mă simt mândru de mine însumi.
- Exact! spuse d-na Crișan. Dar există și alte îndatoriri pe care nu le îndeplinești așa cum ar trebui.
- Știu, răspuse Marius încet. Nu îngrijesc animalele așa cum trebuie. Cred că e din cauză că mi-e frică de Leo și de celelalte animale.
- Știi ce s-ar putea întâmpla dacă nu îți face treaba cum trebuie? întrebă ea.
- Animalele s-ar putea îmbolnăvi. Ar putea să nu aibă încredere în mine. Iar eu nu aș avea o părere bună despre mine, răspuse Marius.

În acea noapte, când s-a dus la culcare, Marius a avut un somn agitat. A visat cu grădina zoologică.

- *Cușca noastră stălucește de curățenie!, pălăvrăgea Chango. E ca într-un vis, șoptea Mona.*

- *Avem așa de multă apă! Avem suficientă ca să dăm și la alții. Pleosc! Pleosc!*
- *RRRAAA! RRRAAA! urla Leo. Leona, uitate ce multă mâncare ne-a dat Marius! Sunt așa de fericit! Niciodată nu o să mai supăr pe el.*

Marius o auzi pe d-na Crișan spunând:

- *Marius! Animalele vor să fie prietenele tale. Ele vor să le îngrijești cum trebuie.*
- *Rrraaa, rrraaa.*
- *Hrr, hrrr.*
- *Uaaa - uaaa.*
- *Ha, ha! Martin și d-na Crișan râdeau și se distrau de minune.*
- *De acum înainte o să am mai mare grijă de animale, promise Marius.*
- *Știm că așa va fi, aclamau și aplaudau animalele.*

Brusc, Marius se trezi. Este o zi frumoasă pentru a merge la grădina zoologică, se gândi el.

Capitolul doi

- Cred că Marius se descurcă mult mai bine, răgi Leona către Leo.
- E nemaipomenit! îi răspunse Leo cu un răget.
- Te-ai îngrișat, Leo. Oameii te-ar putea confunda cu un hipopotam, îl tachină Marius.
- Poftim, le spuse Marius elefanților în timp ce le umplea rezervorul cu apă. Termină, Hathi. Strobește-te pe tine, nu pe mine. Eu am făcut deja baie astăzi, râse Marius.

- Te descurci foarte bine, îi spuse d-na Crișan lui Marius. Hai cu mine.
- Unde mergem? întrebă el.
- La grajduri, răspunse d-na Crișan. O să-ți arăt cum se perie caii.
- Uite-așa, cu mișcări line și continue.

D-na Crișan îi întinse peria lui Marius.

- Așa e bine? Cailor pare să le placă, spuse el.
- Perie și ceilalți cai. Te rog să încerci să îi perii pe toți, spuse ea.
- Dar sunt șapte! Ar putea dura toată după-masa, protestă Marius. S-ar putea să nu mai am timp să le dau de mâncare celorlalte animale.
- Sunt sigură că poți să le faci pe amândouă, spuse d-na Crișan cu calm. De fapt, când termini, poți să călărești un cal.

Asta e o treabă bună, se gândi Marius. Când îți asumi o nouă responsabilitate pot apărea unele probleme. Dar pot apărea și lucruri bune.

A doua zi, d-na Crișan spuse:

- Marius, de o vreme lucrez la un proiect special. Am făcut niște plăcuțe care să prezinte niște lucruri despre animalele noastre. Vrei să îți asumi responsabilitatea de a plasa aceste plăcuțe?
- Ăăă, nu știu ce să zic, răspunse acesta. Nu cred că am timp să mă ocup și de asta.

Marius era puțin supărat. Eu trebuie să le fac pe toate aici, se gândi el.

După o vreme, spuse:

- Bine, d-na Crișan. O să mă ocup de plăcuțe după ce o să-i hrănesc pe Leo și pe Leona.

Marius citi toate plăcuțele. Astfel a aflat câteva lucruri interesante. Leo și Leona erau din Africa. Hari și Hathi erau elefanți indieni. Poți să îți dai seama după forma urechilor.

Urșilor bruni le place să pescuiască. Aceștia mănâncă foarte multe fructe de pădure și nuci pentru a se îngrășa. Dorm în peșteri toată iarna.

Lui Marius îi plăcea să le spună și vizitatorilor ceea ce a aflat.

- Mulțumim că ne-ai spus despre tigri, spuse un domn.
- Se pare că știi multe lucruri despre animale. Poate într-o zi o să devii ghid.

Capitolul trei

- Marius este cel mai bun îngrijitor de la grădina zoologică, țipă Charo.
- Mmmmm, banane proaspete! sporovăi Mona.
- Hei, vreau și eu, Chango încerca să ajungă la banane.
- Bine, bine, pe rând. Am doar două mâini, spuse Marius.

Marius văzu un grup de copii care intrau în grădina zoologică. O cunoștea pe profesoara lor, d-na Chiș.

- Bună dimineața, Marius.
- Bună dimineața, d-nă Chiș.
- Marius, îți prezint copiii mei de la clasa I. Vrei să ne arăți animalele și să ne spui câte ceva despre ele?
- Bineînțeles. Urmați-mă, spuse Marius.

- Copiii, faceți cunoștință cu Stan și Stela. Struții provin din Africa. Pot atinge o viteză de 65 de km pe oră, dar nu pot să zboare. Struții sunt cele mai mari păsări din lume.

După ce au plecat copiii, d-na Crișan l-a chemat pe Marius în biroul său.

- D-nul Holt, directorul grădinii zoologice, m-a rugat să vorbesc cu tine. Vizitatorii noștri vorbesc foarte frumos despre tine. Credem că ești pregătit pentru un nou post.
- Puteți să îmi dați mai multe detalii? întrebă Marius.
- Avem nevoie de un ghid care să conducă oamenii prin grădina zoologică, răspunse d-na Crișan. Acesta va trebui să le povestească vizitatorilor despre grădina zoologică și despre animale.
- Poți să-ți păstrezi postul actual sau poți să fii noul nostru ghid. Dacă îți dorești acest post, va trebui să începi de săptămâna viitoare. Vei lucra și sâmbăta și duminica. Dar este un post mai bun și vei avea un salariu mai bun, continuă ea.
- Când trebuie să-i dau răspunsul d-lui Holt? întrebă el.
- Trebuie să avem un răspuns în două zile, Marius, răspunse ea.

Marius avea multe lucruri la care să se gândească. Dacă accept noul post, voi avea mai mulți bani. Dar va trebui să învăț mai multe lucruri despre animale. Nu voi mai avea timp pentru prieteni la sfârșit de săptămână. Nu voi mai putea să joc fotbal. Și îmi va fi dor să le dau de mâncare animalelor. Poate ar trebui să-mi păstrez postul actual pentru că sunt bun în ceea ce fac.

A doua zi, Marius s-a dus la grădina zoologică. Încă se mai gândea la ce ar trebui să facă.

Chango pălăvrăgea cu Mona:

- Se pare că Marius are multe pe cap. Așa a fost și ieri.

Azi trebuie să iau o decizie, se gândea Marius. Trebuie să-i spun d-lui Holt ce vreau să fac.

E timpul să mă hotărâsc. Oh, ce să fac?

Capitolul patru

- Marius este un ghid bun, nu-i așa? îi spuse Stela lui Stan.
- Așa e, răspunse Stan.

- Îmi place să fiu noul ghid la grădina zoologică. Mă bucur că d-na Crișan a găsit un nou îngrijitor în locul meu, spuse Marius.

Chango și Charo pălăvrăgeau și ei.

- Știi, spuse Chango, a fost ideea lui Marius ca o parte a grădinii zoologice să găzduiască animale de casă, pentru ca cei mici să învețe cum să se comporte cu animalele.
- Ce idee bună, spuse Charo. Marius este un prieten bun. Îmi e dor de el.

Și lui Leo îi era dor de Marius. Într-o zi a observat ceva ciudat.

- Uite Leona! Cineva a lăsat ușa de la cușca noastră deschisă! Hai să mergem să îl căutăm pe Marius! răcni Leo.
- Nu, Leo! îi răspunse ea într-un răget. Îi vei speria pe vizitatori.
- Dar nu voi face nici un rău nimănui. Vreau doar să îl văd pe Marius.

- Leo, întoarce-te imediat înapoi!

Leo fugi cât putu de repede. La casa maimuțelor luă colțul.

- Unde e Martin? răgi Leo către Mona.

- Cred că e la volanul minibusului, spuse ea.
- Păzea, strigă cineva.
- A scăpat leul! **Fugiți!**

Speriați, toți oamenii alergau de colo colo.

- Leo! strigă Marius. I-ai speriat de moarte pe toți.
- Hai cu mine. Te duc acasă înainte să provoci mai multe probleme.
- Ți-am spus că o să sperii vizitatorii, îl certă Leona. Niciodată nu mă ascuți.

Marius se tot gândi la fuga lui Leo. Încerca să își dea seama cine era responsabil de acest lucru.

Poate m-am împrietenit prea tare cu animalele. Poate cineva ar trebuie să îl ajute pe noul îngrijitor să învețe mai bine ce are de făcut. Sau poate acesta nu e destul de responsabil pentru a păstra siguranța animalelor și vizitatorilor.

- Cum pot decide cine e responsabil de ceea ce s-a întâmplat?

Chiar în acel moment dl. Holt anunță prin megafon:

- Atențiune, atențiune! Vreau ca toată lumea să știe că ne-am atins obiectivul de a strânge cei 4 milioane de lei necesari pentru schimbările pe care dorim să le facem la grădina zoologică.

Dl. Holt îi rugase pe toți elevii din școli să ajute la vânzarea de abțibilduri și bomboane.

- Noua grădină zoologică este terminată, spuse el. Acum toate animalele pot să trăiască așa cum ar face-o în mediul lor natural.

Imediat vestea se răspândi și în rândul animalelor.

- Nu vom mai sta în cuști! răgeau, țipau și sporovăiau acestea.

Primarul a convocat o întrunire.

- Prieteni, în acest an grădina zoologică a avut mai mulți vizitatori ca oricând. Cetățenii orașului nostru iubesc grădina zoologică. Este un succes răsunător. Mă întreb cine este responsabil pentru faptul că grădina noastră zoologică este așa de minunată.
- D-na Crișan a inițiat toate schimbările prin postarea acelor plăcuțe atât de utile. Acum vizitatorii pot învăța despre originea animalelor și despre modul lor de viață, spuse el.
- Dar Marius este cel mai bun ghid pe care l-a avut grădina zoologică. Tot el a contribuit și la construirea zonei dedicate animalelor de casă pentru copii. Dar să nu uităm că dl. Holt a inițiat programul de strângere de fonduri pentru îmbunătățirea grădinii zoologice. Acum animalele nu mai trebuie să trăiască în cuști.
- Oricine ar fi responsabil merită un premiu, spuse primarul.
- Grădina zoologică este un loc minunat, unde oamenii pot să se simtă bine și să învețe lucruri noi. Cine credeți că ar trebui să primească premiul? întrebă el.